



**Gouda op weg naar eerste landstitel bij de amateurs seizoen 1959 - 1960**  
*aflevering I*

**zondag 26 april 1959**

## **Gouda – DWV 3 - 0**



**Een voorhoede waar muziek in zat**

### **Tien minuten na rust had Gouda 't al bekeken**



**Tribune Blauw Wit 1959**

Gouda – DWV 3-0. – Wat spanning betreft zijn de kijkers op 't Goudaveld – het waren er weer ruim drieduizend – een beetje minder aan hun trek gekomen dan gewoonlijk. De Gouvenaars hadden al kort na de hervatting de kat in het bakje. Tien minuten na rust was Ravenstein op een pass van linksbuiten Luxen in de sprint gegaan, had twee Amsterdamse verdedigers gepasseerd en daarna de bal hard langs doelman Bouman gejaagd. Op dat moment kon Gouda's derde kegel omhoog. En met die 3-0 voorsprong was de zaak wel zo volkomen bekeken, dat Gouda er in het laatste halfuurtje z'n gemak van nam. Het gunde de DWV'ers toen het initiatief wel. Zij wisten er tegenover de Goudse verdediging toch geen raad mee.

Och, men mocht het de Gouda-elf helemaal niet kwalijk nemen, dat deze in de laatste fase van de wedstrijd op een wat lagere versnelling terugdraaiden. Er wachten nog een paar zware wedstrijden, zwaarder vermoedelijk dan deze wedstrijd tegen DWV. Want voor dit DWV hoefde het Goudse hart niet echt angstig te kloppen. Ze hebben wilskrachtig voor een goed resultaat gestreden deze Amsterdammers, maar erg veel kwaliteit legden ze niet op de grasmat. Alleen in de eersten minuten speelden de DWV'ers een paar benauwde trekken op de gezichten van het Gouda-legioen.



**Piet Frederiks kopt de bal binnen (2-0) op aangeven (corner) van Henk Walthie.**

Middenvoor Volkers maakte het spel De Gruijl toen heel lastig, en diens ploegmaats in de voorhoede hielden toen ook de schijn van gevaar op. Maar toen de fouten van het spel later aan het licht kwamen, toen hun spel te eenzijdig van opzet bleek en DWV z'n rechtsbuiten klaarblijkelijk een rustige middag gunde werd duidelijk dat de Amsterdammers alleen maar een strovuur hadden ontstoken.

Zelfs toen de aanvalslinie van de gasten in het laatste half uur van de strijd alle gelegenheid tot spelontplooiing kreeg kwam er niets schrikaanjagends uit. Zeker niet voor een rustig en betrouwbaar spelende doelman Spee.

Nee, dan kon men met meer plezier naar het aanvalskwintet van Gouda kijken.

Die Goudse linie verscheen in een wat gewijzigde samenstelling. Habettler maakte er op de rechtsbuitenplaats z'n competitiedebuut. Luxen – linksbuiten – was de tweede nieuweling. Vooral Habettler (Hongaarse vluchteling, voetbalde ook bij ONA en ADO Den Haag) bleek voor de Goudse aanval een flinke versterking. Z'n knappe passes z'n voortdurend zoeken naar vaart en ruimte en z'n beweeglijkheid hebben meegeholpen om de voorhoede te maken tot wat ze ditmaal was: een ongrijpbaar geval voor de Amsterdamse verdedigers Luxen had wel eens een paar zwakke momenten, hij heeft toch ook nuttige laten zien.

Van de de eerste minuut af, toen Habettler een paar schitterende passes losliet.

Maar z'n ploegmaats er nog niet snel genoeg op reageerden, heeft de DWV-verdediging het noodsein in top moeten voeren. Met geen mogelijkheid kon ze een sluitend verdedigingssysteem in elkaar krijgen. Zelfs toen de Gouda-aanval nog niet op toeren was, vond men al zoveel beweeglijkheid in die voorhoede, dat men een keus moest doen.

Men kon de man of men kon de positie dekken. DWV koos de positie en daarmee deed het de verkeerde keus.

De aanval bijvoorbeeld die tot het eerste doelpunt leidde, bracht vier Gouwenars op de linkervleugel. Hun combinaties manoeuvreerden Ravenstein naar volle vrijheid en diens verrassende schot op een korte sprint kwam voor doelman Bouman en onverwacht, dat hij er van pure verbazing maar geen hand meer naar uitstak (1-0).

't Zou overigens toch vergeefse moeite geweest zijn.

Die 1-0 voorsprong, zesentwintig minuten na de aanvang op de lat verschenen, zou voor rust worden vergroot. Gouda bleef met spirit aanvallen, alleen vielen voor treffers de gaten in de Amsterdamse verdediging nog niet groot genoeg.

Er kwamen een paar hoekschoppen uit, en voor de langere Amsterdammers leken, die geen gevaar. Maar ergens in die DWV-defensie bleek men de springtechniek van Frederiks vergeten.

Die zweefde anderhalve minuut voor rust naar een hoekschop van Walthie om een fraaie kopbal te produceren, waar een uitgelopen Amsterdamse doelman opnieuw met verbazing naar kijken kon 2-0.

Omdat Gouda zich met 2-0 nog niet helemaal op rozen voelde heeft het er direct na de hervatting nog even met dubbele energie aan getrokken.

Toen liep Frederiks er in hoge versnelling de nodige vaart in. Maar nadat Ravenstein doelpunt nummer drie in de touwen had geschoten, zag het publiek de energie verminderen. Gouda nam er z'n gemak van.

#### **Spelers genoemd in het verslag:**

Rinus Luxen  
Fred de Gruijl  
György Habettler  
Albert Ravenstein  
Piet Frederiks  
Henk Walthie  
Doelman Spee

#### **Spreekwoorden:**

Kat in het bakje  
Niet helemaal op rozen  
Minder aan hun trek komen

#### **Voetbal uitspraken:**

Derde kegel omhoog  
(Kegel bij scorebord)  
Aanvalskracht